

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 839/2015
29.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног О.Х., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 3. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости окривљеног О.Х. и његовог браниоца адвоката С.П., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.45/14 од 13.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.687/15 од 20.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног О.Х., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.45/14 од 13.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.687/15 од 20.07.2015. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног О.Х., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.45/14 од 13.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.687/15 од 20.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр.45/14 од 13.05.2015. године окривљени О.Х., оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 3. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 30 година и кривичног дела недозвољена производња, држање и ношење ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, па је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 30 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.07.2014. године па надаље.

Наведеном пресудом према окривљеном О.Х. изречена је мера безбедности и од истог одузет пиштољ марке ..., калибра ... мм, фабрички број ..., као предмет извршења кривичног дела, сходно одредби члана 87. став 2. КЗ-а, на основу члана 261. став 1. тач. 1, 4, 5, 7. и 9. ЗКП, окривљени је обавезан да на име

трошкова кривичног поступка уплати укупан износ од 479.637,38 динара, као и на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена С.С.Г. ради остваривања имовинско правног захтева упућена на грађанску парницу сходно одредби члана 206. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.687/15 од 20.07.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног О.Х. и његовог браниоца, па је пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.45/14 од 13.05.2015. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су изјавили:

-окривљени О.Х., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 2. и 3. ЗКП и повреде закона из члана 439. став 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење,

-бранилац окривљеног О.Х., адвокат С.П., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 2. и 3. ЗКП и повреде закона из члана 439. став 1. ЗКП и члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Разматрајући захтеве за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао:

-да је захтев браниоца окривљеног О.Х. изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен,

-да је захтев окривљеног О.Х. недозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног О.Х., доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног О.Х. је неоснован.

Бранилац окривљеног О.Х. у свом захтеву наводи да је у конкретном случају оптужба прекорачена на тај начин што је јавни тужилац извршио преквалификацију и одустао од гоњења у односу на окривљеног брисањем тачке 2 из члана 114. КЗ, не дирајући у чињенично стање које је дато у

диспозитиву оптужнице, па је суд, мењајући чињенични опис дела из оптужнице нарушио објективни идентитет оптужбе у мери у којој су измењене одлучне чињенице везане за начин извршења кривичног дела, и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП. Бранилац окривљеног О.Х. наводи да је у побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног на тај начин што није примењен институт нужне одбране у смислу члана 19. КЗ или што кривично правне радње окривљеног нису квалификоване као кривично дело убиства из члана 113. КЗ и кривично дело неовлашћеног набављања и држања ватреног оружја из члана 348. став 1. КЗ чиме се заправо указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, иако је бранилац окривљеног у захтеву навео повреду из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног О.Х. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају оптужба није прекорачена, да не постоје елементи нужне одбране, као и да су се у радњама окривљеног стекли сви субјективни и објективни елементи кривичних дела за које је окривљени оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног О.Х. којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 2. и 3. ЗКП, обзиром да наведене повреде не представљају законске разлоге прописане чланом 485. став 4. ЗКП због којих је окривљени, преко свога браниоца овлашћен за подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у ставу I изреке, па је захтев браниоца окривљеног О.Х. одбијен као неоснован.

Одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда поднео и окривљени О.Х. лично, што није у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у ставу II изреке па је захтев окривљеног одбацио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**